

Актыўна жыць не забароніш!

Сцэна — з маленства

Малады чалавек з задавальненнем дэманструе свае сціплыя апартаменты. Нядаўна ён атрымаў пакой у інтэрнаце і справіў уваходзіны. А паколькі вельмі любіць эксперымантаваць, адразу ж паспрабаваў сябе ў новай якасці — дызайнера інтэр'ераў.

Хоцімскі Юдашкін.

язджай хутчэй, ёсць работа». Шчасліваму кандыдату на гарантыванае месца ў кадры ўручылі тэкст і сказалі, каб вучыў словы Антона. Памятаеце эпизод, дзе моладзь збірае і сартуе смецце? Там яшчэ следчыя пытаюцца ў аднаго хлопца, ці бачыў ён тут злачынцу і сабаку. І малады чалавек ім нешта адказвае. Дык вось, гэты хлопец і ёсць Антон — Юра Пахомаў.

— Задавальненне было вялікае, і грошы неблагія, — прызнаецца шчаслічык. — За гэты эпизод мне заплацілі аж тры тысячы расійскіх рублёў, гэта болей, чым мая стыпендыя была на той момант. Праўда, крызіс, які раптоўна здарыўся, з'еў ганарар напалову.

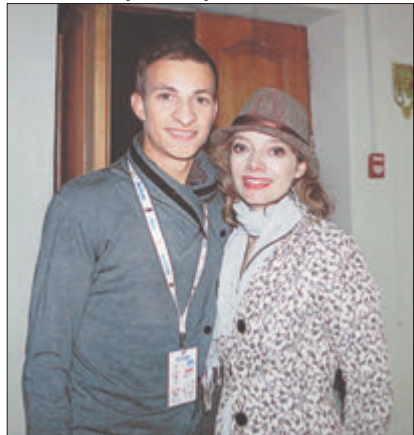
«Уланская балада», дзе нашаму герою таксама пашчасціла засвяціцца, наогул вабіла цудоўным акцёрскім складам. Што ні прозвішча, то зорка. Адзін Сяргей Бязрукаў чаго варты.

— Была ранняя вясна, на вуліцы мінус, дрыжыкі прабіралі да касцей, — успамінае малады чалавек. — У мяне яшчэ была магчымасць апрацуць пад мундзір куртку. А вось таварышам па пляцоўцы, у якіх верхняе адзенне было аб'ёмнае або доўгае, не пашчасціла — ім забаранілі «ўцяпляцца». Вось хто паспраўдзіў пакутаваць і трымацца на сцэне. А ўжо другакласнікам выступаў на раённым конкурсе з песняй пра русавалосую дзяўчыну. Журы спадабалася.

Колькі памятаю сябе, спяваю, — усміхаецца хлопец. — Маці была салісткай самадзейнага калектыву, ад яе ўсё і пайшло. У першым класе мяне завялі ў вакальную школу, дзе я навучыўся правільна спяваць і трымацца на сцэне. А ўжо другакласнікам выступаў на раённым конкурсе з песняй пра русавалосую дзяўчыну. Журы спадабалася.

Масоўка патрабуе вытрымкі

На здымачную пляцоўку атрымала трапіць яшчэ на першым курсе ўніверсітэта. Юра вельмі ўдзячны за гэта сяброўцы па групе, якая прывяла яго на «Беларусьфільм». Фота і даныя ўнеслі ў картатэку і хутка адбылася першая «кінапроба» ў фільме «Першае каханне». А потым запрашэнні пасыпаліся адно за адным: «Вяртанне Мухтара», «Справы сямейныя», «Уланская балада», серыял «Пудейцы». Ну і не важна, што масоўка, затое вопыту набраўся і грошай падзарабіў. А ў «Вяртанні Мухтара» сыграў нават эпизодычную ролю — са словамі! Дапамог адзін знаёмы з кінастудыі, які аднойчы патэлефанаваў і сказаў: «Пры-

Юра стаў для ўнучкі Чарлі Чапліна анёлам-ратавальнікам.

Мясцовы Юдашкін

Па сваім тыпе Юра — экстрэверт, настроены на перамогу. Аднойчы вырасціў засвяціцца ва ўніверсіцкім конкурсе «Містар і Міс універсітэт». Пець-танцаваць умеюць многія, падумайце ён, а я вось не проста праспяваю, а яшчэ і паказ мод зладжу. Нездарма яшчэ ў школе за ўменне маляваць яго прызвалі Юдашкін. Узяўся за аловак і хутка прыдумаў цэльную калекцыю ў марскім стылі. Якраз тое, што патрэбна для песні пра капітана, — Юра для арыгінальнасці спяваў яе на англійскай мове. Прышлося патраціцца на тканіну

На памяць аб «Уланскай баладзе» засталася шмат здымкаў з зоркамі кіно.

для калекцыі і паслугі швачкі, але вынік каштаваў таго. На сцэне ўсё выглядала шыкоўна — брутальны выканаўца, падтанцоўка ў «марскіх» сукенках і нават імітацыя акварыумаў, у якіх быццам бы трапяталі рыбка. Журы аднагалосна прысудзіла Пахомаву перамогу ў намінацыі «Містар Стыль». А спецыялісты, звязаныя з мадэльным бізнесам, параілі не спыняцца ў сваіх дызайнерскіх пошуках. З тых часоў хлопец шмат дзе ўдзельнічаў як мадэль, а паралельна рыхтаваў новыя калекцыі адзення. На працягу 2015—2016 гадоў іх з'явілася дзве — «Грэйс» і «Фараоны». Дарэчы, за «Фараонаў» малады дызайнер узяўся пасля таго, як пабываў у Львове на тыдні моды. Асобныя мадэлі ўсіх трох калекцый дэманструваў на «Глобал уікэндзе» ў СК «Чыжоўка-Арэна». Сярод амаль двух дзясяткаў удзельнікаў заняў шостае месца. Цяпер марыць стварыць калекцыю ў народным стылі.

У свеце моды вельмі цяжка прабівацца без сувязяў і грошай, але наш герой знайшоў выйсць — стварыў у сацсетках групу, дзе рэкламуе сябе. Некалькі разоў у яго ўжо шылі рэчы на заказ. Цэны ён не накручвае, бярэ роўна столькі, каб хапіла на тканіну, паслугі швачкі і «бонус» за ідэю.

Мы пачынаем КВЗ...

Фота з кэвэзэшнікам Араратам Кешчанам — Майклам з тэлесіткама «Універ» — у калекцыі Юры Пахамова з'явілася невыпадкова, ён таксама мае дачыненне да гэтага братэрства, прасоўвае хоцімскаму каманду вясельных і знаходлівых. Спачатку падабраў кандыдатаў з працуючай моладзі, зрабіў відэа выступлення і паслаў на адборачны этап. Арганізатарам усё спадабалася, хлопцаў запрасілі ў Магілёў на спаборніцтва, але паездка не адбылася па банальнай прычыне — не знайшлося грошай. Другі б апусціў рукі, але Юра не такі. Ён стаў актыўна трэніраваць школьную каманду вясельных і знаходлівых «Накштальт таго». Летась яна адзін з пятнаццаці камандаў ад рэгіёна трапіла на абласны этап. А перад гэтым паспела засвяціцца на рэспубліканскім узроўні. Юра звярнуўся да сваіх мінскіх сяброў, таксама кэвэзэшнікаў, каб дапамаглі з відэа, а тыя запрасілі паўдзельнічаць у школьнай лізе КВЗ «БДПУ збірае сяброў». Не паспелі хацімчане вярнуцца з падарункамі з Мінска, як у тэрміновым парадку адправіліся ў Магілёў. У абласных спаборніцтвах, дарэчы, занялі другое месца з дзевяці магчымых і атрымалі ў падарунак плазменны тэлевізар. Юра вельмі ўдзячны камандзе за бліскучую гульні. Каманда — гэта хоцімска старшакласнікі Таццяна Калтунова, Улад Піўчанка, Віялета Грынкова, Артур Аруцюнян, Максім Лепікаў. Усе вельмі творчыя і таленавітыя.

Галоўны спецыяліст аддзела ідэалогіі, культуры і па справах моладзі Хоцімскага райвыканкама Вольга Калтунова, якая зараз у адпачынку па доглядзе малага дзіцяці, знаходзіць час падтрымаць таленавітых хацімчан. І вельмі радуецца поспехам Юры. Спадзяецца, што разам з ім і такімі ж ён неабавязковымі маладымі людзьмі атрымаецца наладзіць у Хоцімску актыўнае культурнае жыццё. Самая вялікая мара Вольгі — стварыць у райцэнтры маладзёжны тэатр і анты-каварню. Хай потым паспрабуе хто сказаць, што Хоцімск — дзесьці на краі свету. У Новы год казаць пра планы вельмі сімвалічна, вялікая магчымасць, што яны спраўдзіцца.

Нэлі ЗІГУЛЯ.
zigulya@vziazda.by

Рабочыя рукі

МАЙСТЭРСТВА ІДЭАЛЬНАГА ШВА

Зваршчык —
яшчэ і творчая
прафесія

33-гадовы Ігар АНІСЬКОВІЧ — адзін з найлепшых зваршчыкаў свету. На міжнародным конкурсе тэхнічных работных сярод краін Шанхайскай арганізацыі супрацоўніцтва, што праходзіць у Кітаі, ён атрымаў узнагароду найвышэйшага ступені. Малады майстар прызнаецца: пасля перамогі мясцовыя кампаніі спрабавалі перамаці яго да сябе, але ён застаўся працаваць у Беларусі — на Мінскім заводзе тэхналагічных металаканструкцый (філіял прадпрыемства «Прамтэхмантаж»).

Ігар неаднойчы становіўся прызёрам рэспубліканскіх конкурсаў прафесійнага майстэрства. А ў міжнародных спаборніцтвах удзельнічаў ужо трэці раз. Магчыма, гэты фактар і дапамог яму перамагчы: мужчына ведаў, як ацэньваюць работы на конкурсе, з якімі металамі там працуюць, таму ехаў добра падрыхтаваны. Разам з ім у складзе нацыянальнай каманды былі яшчэ майстры з МТЗ, Беларускага металургічнага завода і «Амкадора».

Заданне было наступнае: зварыць дзве металічныя плаціны таўшчыняй 12 міліметраў у вертыкальным і гарызантальным становішчах плюс састыкаваць трубу. Потым судзі ацэньвалі, наколькі швы атрымаліся роўныя і трывалыя: каб высветліць апошняе, канструкцыі правяралі з дапамогай рэнтгену і ўльтразвуку. Улічвалася таксама хуткасць — на ўсё адводзілася 100 хвілін.

— Калі прытрымлівацца тэхналогіі, то на работу спатрэбіцца не менш за 90 хвілін, — заўважае Ігар. — Былі, вядома, удзельнікі, якія раней скончылі заданне, але яны выканалі не ўсё па правілах.

Падчас экскурсіі ў Кітаі канкурсанты наведвалі не толькі мясцовыя славаціцы, але і заводы, дзе выкарыстоўваецца сучасная тэхніка. Ігар расказвае, што там работу зваршчыка, па сутнасці, выконвае машына: чалавек толькі націскае на кнопкі і праграмуе абсталяванне.

— Не баіцеся, што і вас у хуткім часе заменіць робат?

— Не. Проста навучыся тады ім кіраваць і працаваць пашынаму.

Але больш за ўсё суразмоўніку запаміналася не перадавая тэхніка, а самі кітайцы. Па яго назіраннях, гэта людзі добрыя і гасцінныя.

Што цікава, у конкурсах зваршчыкаў удзельнічаюць і дзяўчаты. Прадстаўніцы прыгожага полу гэтай прафесіі ёсць у Германіі і нават у Беларусі. Зрэшты, Ігар не бачыць тут нічога дзіўнага. «Цяжары зваршчыку насіць не трэба. Гарэлка, напрыклад, важыць прыкладна столькі ж, колькі і каска».

На думку Ігара, каб стаць найлепшым у прафесіі, неабходны вопыт. Асабіста ён займаецца зваркай ужо 13 гадоў. Адукацыю атрымаў у сталічным прафтэхвучылішчы № 63 (сёння гэта Мінскі дзяржаўны прафесійны ліцэй № 12 будаўніцтва). Успамінае, што вучоба яму давалася лёгка, а вось на практыцы першыя тры гады было цяжка і не ўсё атрымлівалася. На сваім першым месцы работы — прадпрыемстве «Белка-аппрагрэс» — Ігар варыў каляскі для крам, агароджы. Цяпер працуе з прамысловымі і будаўнічымі канструкцыямі — каркасамі для фермаў, дамоў, заводаў. Вырабляе таксама бочкі для заправак, ствалы воданепорных веж.

— Трэба пастаянна эксперымантаваць, — расказвае Ігар яшчэ адзін сакрэт сваёй паспяховасці. — Я люблю што-небудзь майстраваць у гаражы на лецішчы. У YouTube часам праглядаю ролікі, якія датычацца маёй працы. Але па сваім відзе зваркі ўжо і сам магу даваць парадзі іншым.

Суразмоўнік адзначае: зваршчык — гэта яшчэ і творчая прафесія. Так, для аднаго з конкурсаў Ігар змайстраваў мадэль планеты з мацерыкамі. Хэнд-мэйд рэчы мужчына таксама дорыць сябрам, а дома ў яго вісіць самаробная жырандоля.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ. lubneuskaya@vziazda.by

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар. «43».)